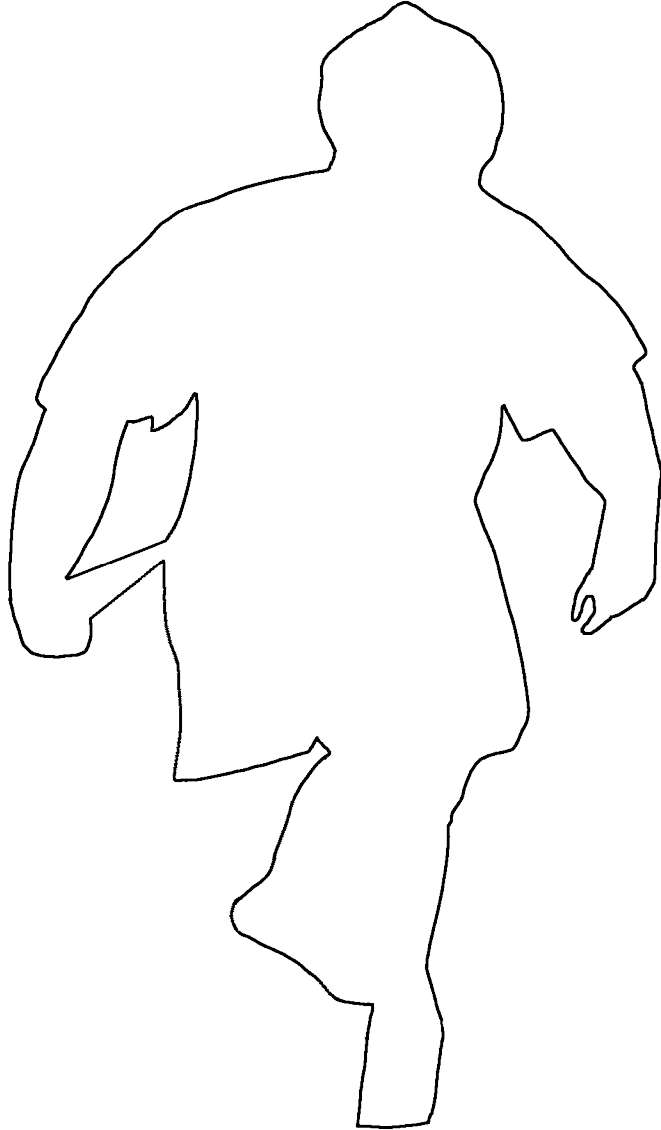

پارن لاء بائبل
تحفو

دائود بادشاهه
(حصو اول)

لکيل پاران: Edward Hughes

اشارو ڪندڙ: Lazarus
Alastair Paterson

طرفان قبول ڪيو ويو: Ruth Klassen

ترجمو ٿيل: Aim4Faith Ministries, Pakistan

ٺاهيل پاران: Bible for Children
www.M1914.org

©2025 Bible for Children, Inc.

لائسنس: توهان کي هن ڪهاڻي کاپي يا پرنٽ ڪرڻ جو حق آهي،
جيئن جيسٽائين تون ان کي وڪرو نٿا ڪريو.

نوجوان دائود مفرور هو. بادشاهه سائول کيس مارڻ چاهندو هو.
دائود هڪ وڏي غار ۾ بيابان ۾ چار سو پوئلڳن سان گڏ رهيو.
ڪڏهن ڪڏهن، بادشاهه سائول جا سپاهي لڳ ڀڳ کين ڳولهي

لاهندا هئا. پر دائود

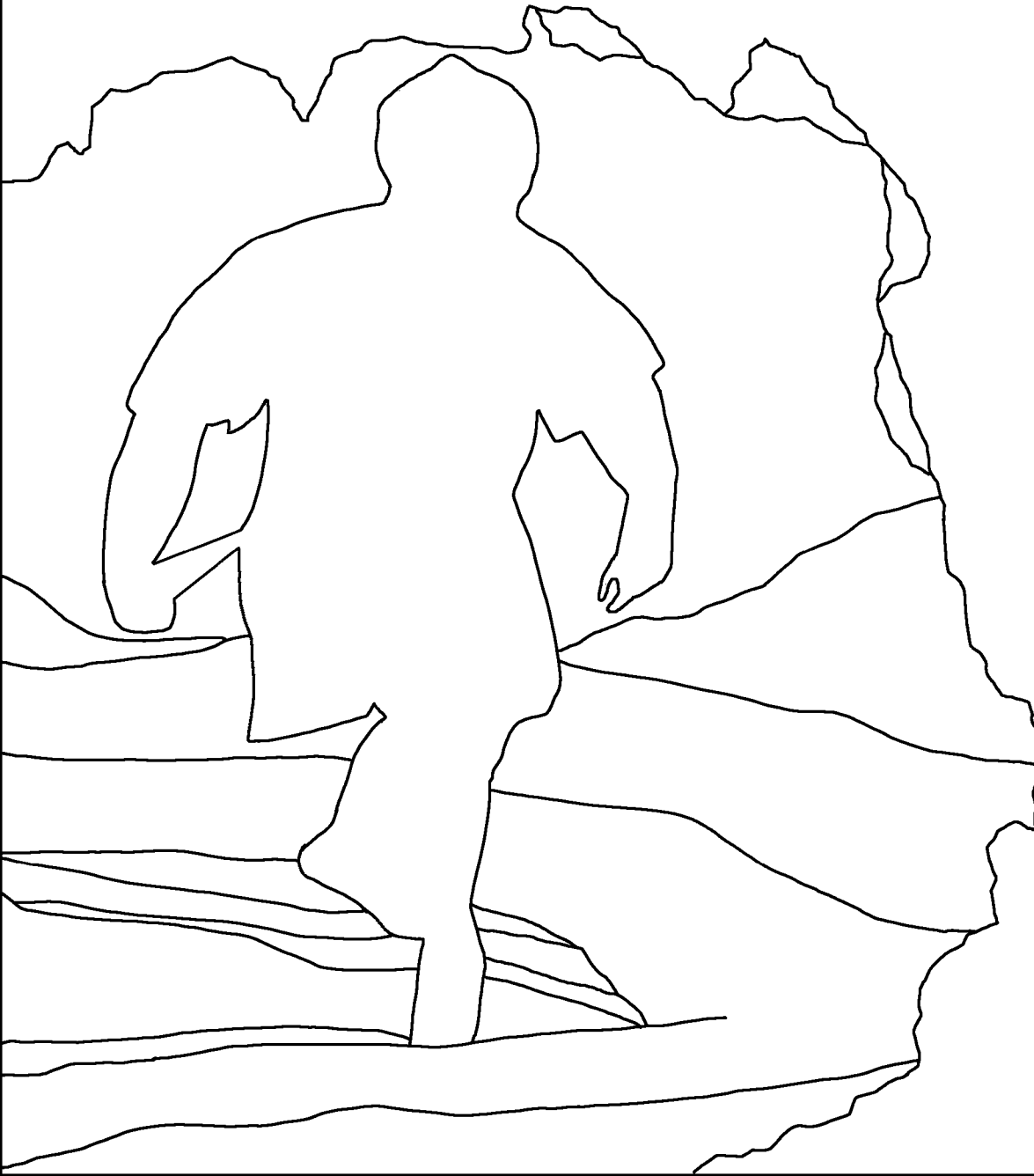
هلندو رهيو.

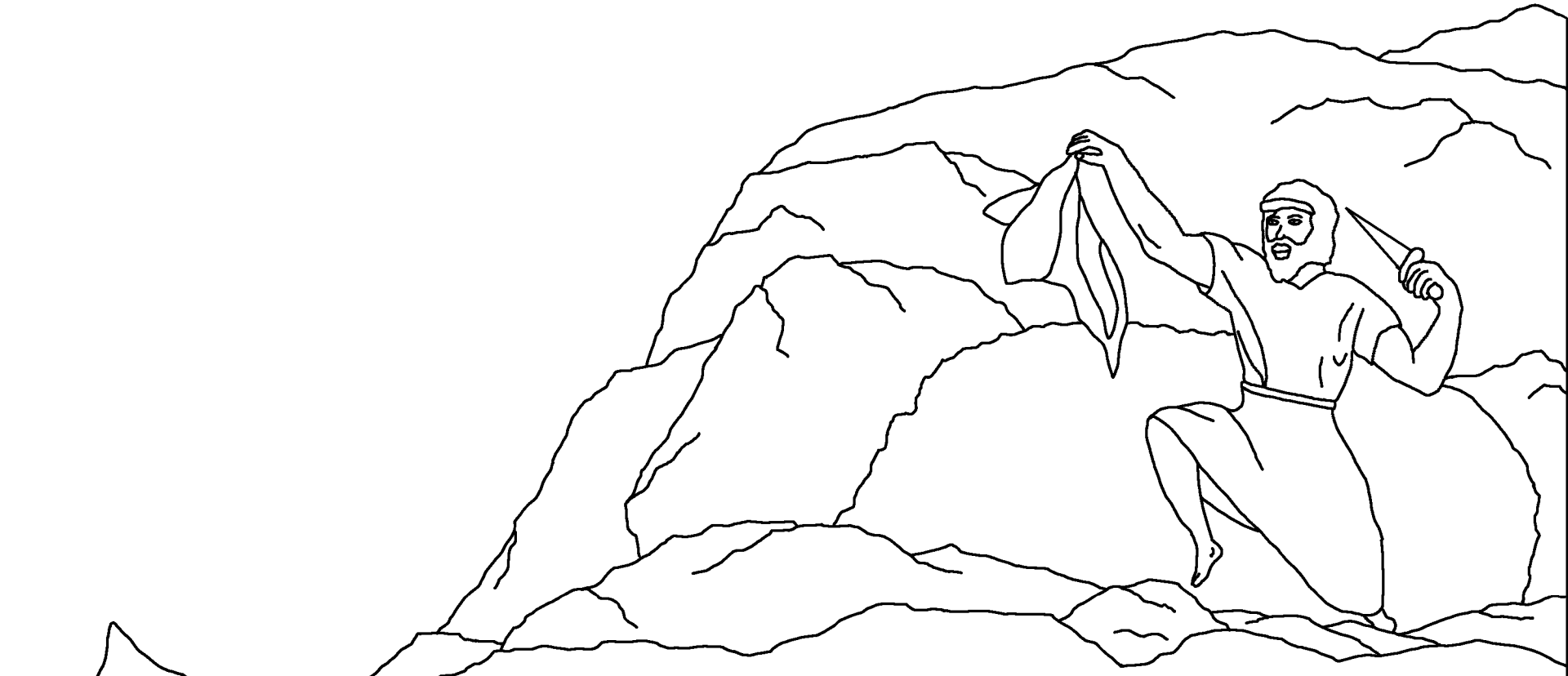

سائول جي نوڪر، دوئيگ، بادشاهه کي ٻڌايو ته ڪاهنن داؤد
کي فرار ٿيڻ ۾ مدد ڪئي هئي. سائول کين مارڻ جو حڪم
ڏنو. پر صرف دوئيگ اهو ڪرڻ لاءِ تيار هو! هن پنهنجي
تلوار سان 85 ڪاهنن ۽ انهن جي خاندانن
کي بيدردي سان قتل ڪيو.
ڏاڍي بچڙي هئي.

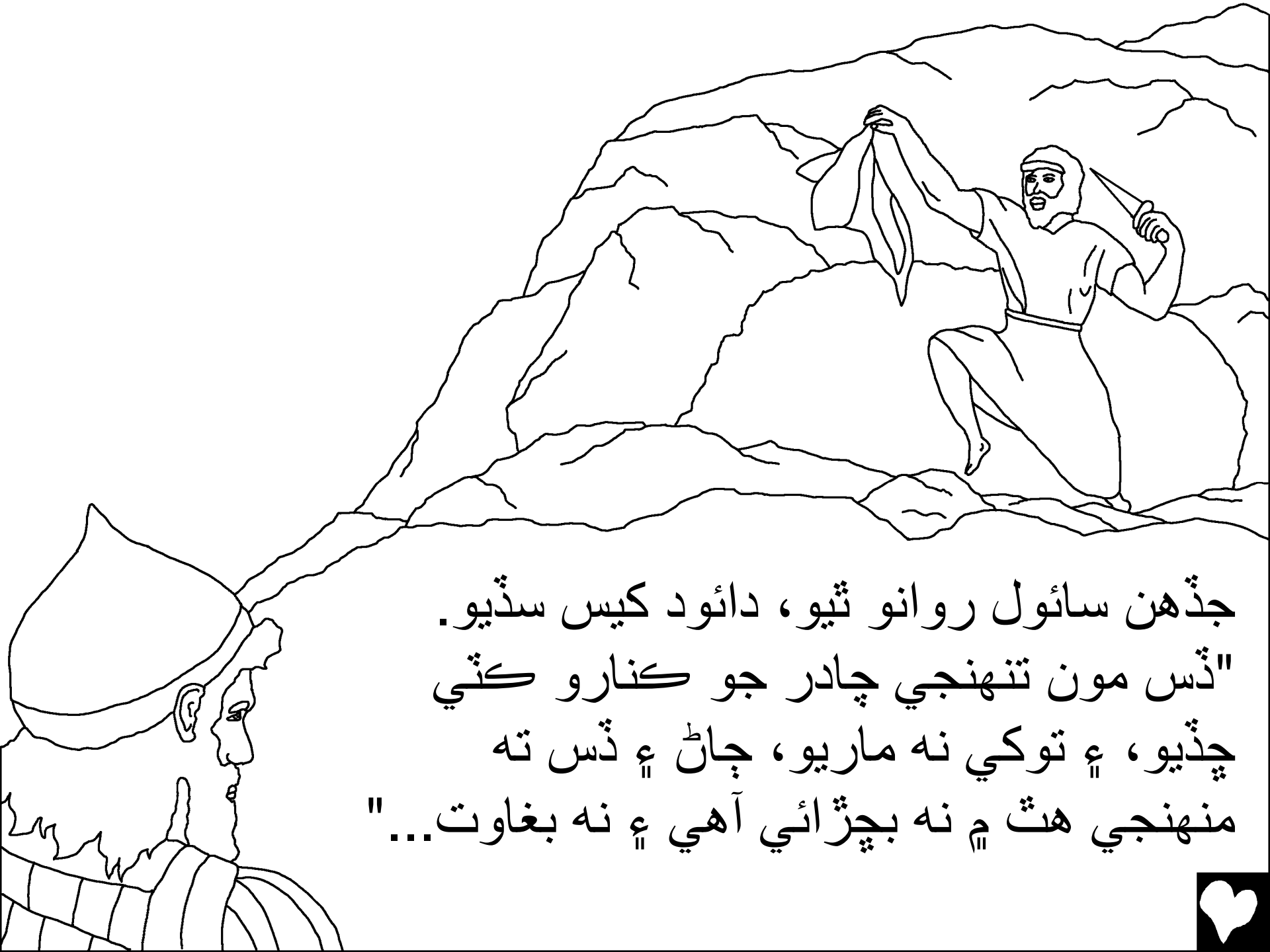
هڪ ڏينهن، سائول
دائود کي ڳولهي رهيو
هو ۽ سڌو غار ۾ هليو
ويو جتي دائود ۽
سندس ماڻهو لڪيل
هئا. ساول اڪيلو هو!

غار ۾، دائود آساني سان سائول کي قتل
ڪري سگهي ٿو. ان جي بدران، هو ويجهو
آيو ۽ سائول جي ٿلهي ڪپڙي جو هڪ
ٽڪرو پنهنجي تيز خنجر سان کڻي ڇڏيو.

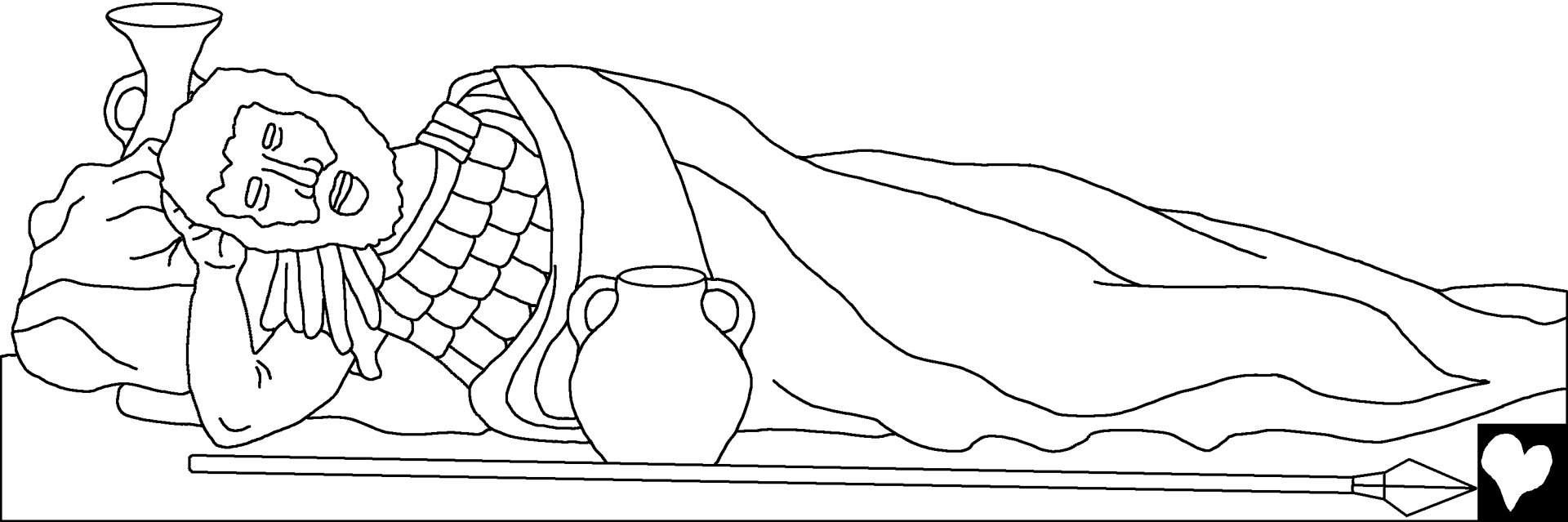

جڏهن سائول روانو ٿيو، دائود کيس سڏيو.
"ڏس مون تنهنجي چادر جو ڪنارو ڪٿي
چڏيو، ۽ توکي نه ماريو، ڇاڻ ۽ ڏس ته
منهنجي هٿ ۾ نه بچڙائي آهي ۽ نه بغاوت..."

سائول چيو ته هُنَ کي دُکُ آهي ته دائود کي نقصان پهچائڻ جي
ڪوشش ڪئي. پر جلد ئي، هن جو پراڻو غضب موٽي آيو ۽
هن دائود کي مارڻ لاءِ ٽن هزارن جي فوج کي گڏ ڪيو.
هڪڙي رات، جڏهن لشڪر سمهي رهيو هو، دائود ۽ ابيشيءَ،
سندس سپاهين مان هڪڙو، بادشاهه جي ڪئمپ ۾ پهچي ويا
جتي سائول ننڊ ۾ هو.

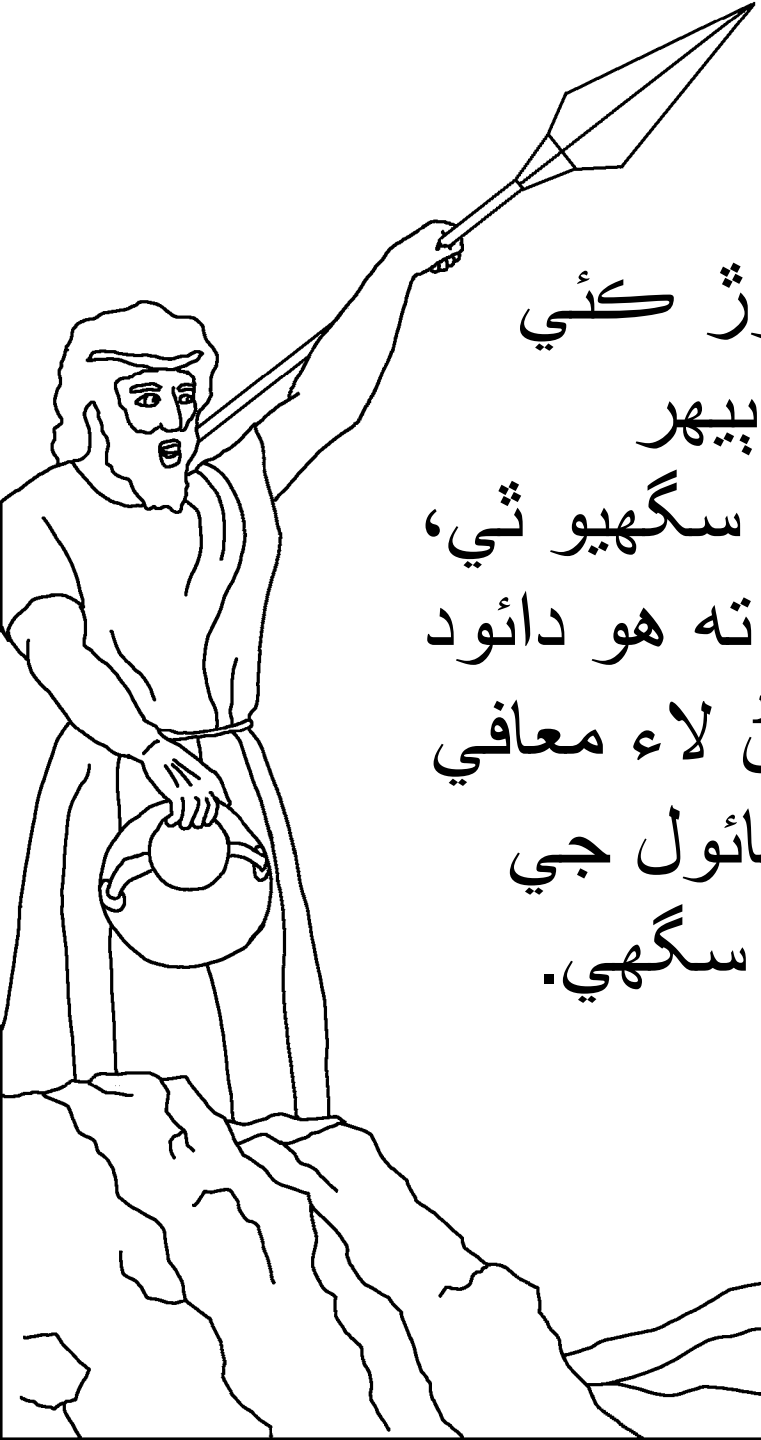

"اڃ خدا تنهنجي دشمن ڪي
تنهنجي هٿ ۾ ٺٽي چٽيو
آهي،" ايشيءَ سرگوشي
ڪئي. "مهرباني ڪري
مون ڪي هن ڪي نيزي
هڪ وار ۾ زمين سان
چوٽائي چٽندس، ۽ مون
ڪي هن ڪي پيو پيرو مارڻ
جي ضرورت نه هوندي."

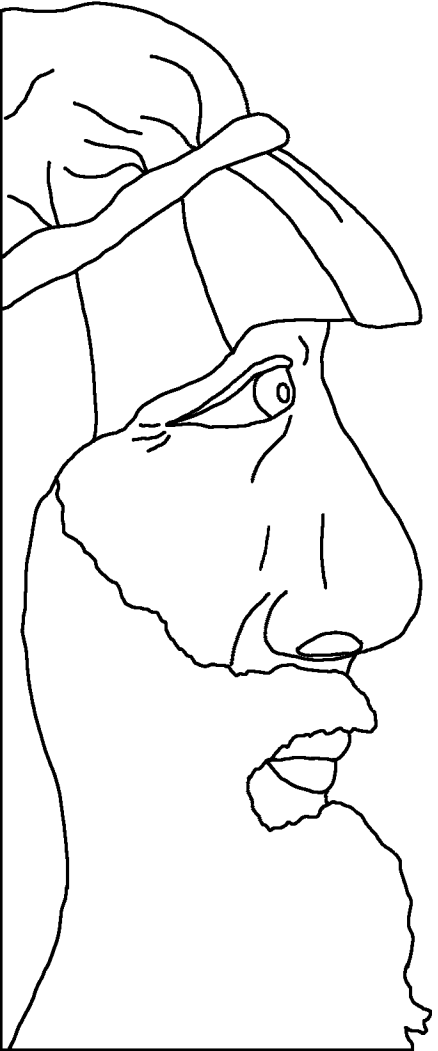

دائود انڪار ڪيو. سائول جونيزو ۽
صُراحي ڪڍي خيمي مان نڪري ويو.
رستي جي هڪ ٽڪريءَ تان، دائود رڙ ڪئي
جيستائين سائول کيس ٻڌو. هڪ دفعو ٻيهر
سائول ڏٺو ته دائود هن کي قتل ڪري سگهيو ٿي،
پر نه. هڪ دفعو وڌيڪ، سائول چيو ته هو دائود
کي نقصان پهچائڻ جي ڪوشش ڪرڻ لاءِ معافي
گهوري ٿو. پر دائود ڄاڻي ٿو ته هو سائول جي
ڪلام تي اعتبار نٿو ڪري سگهي.

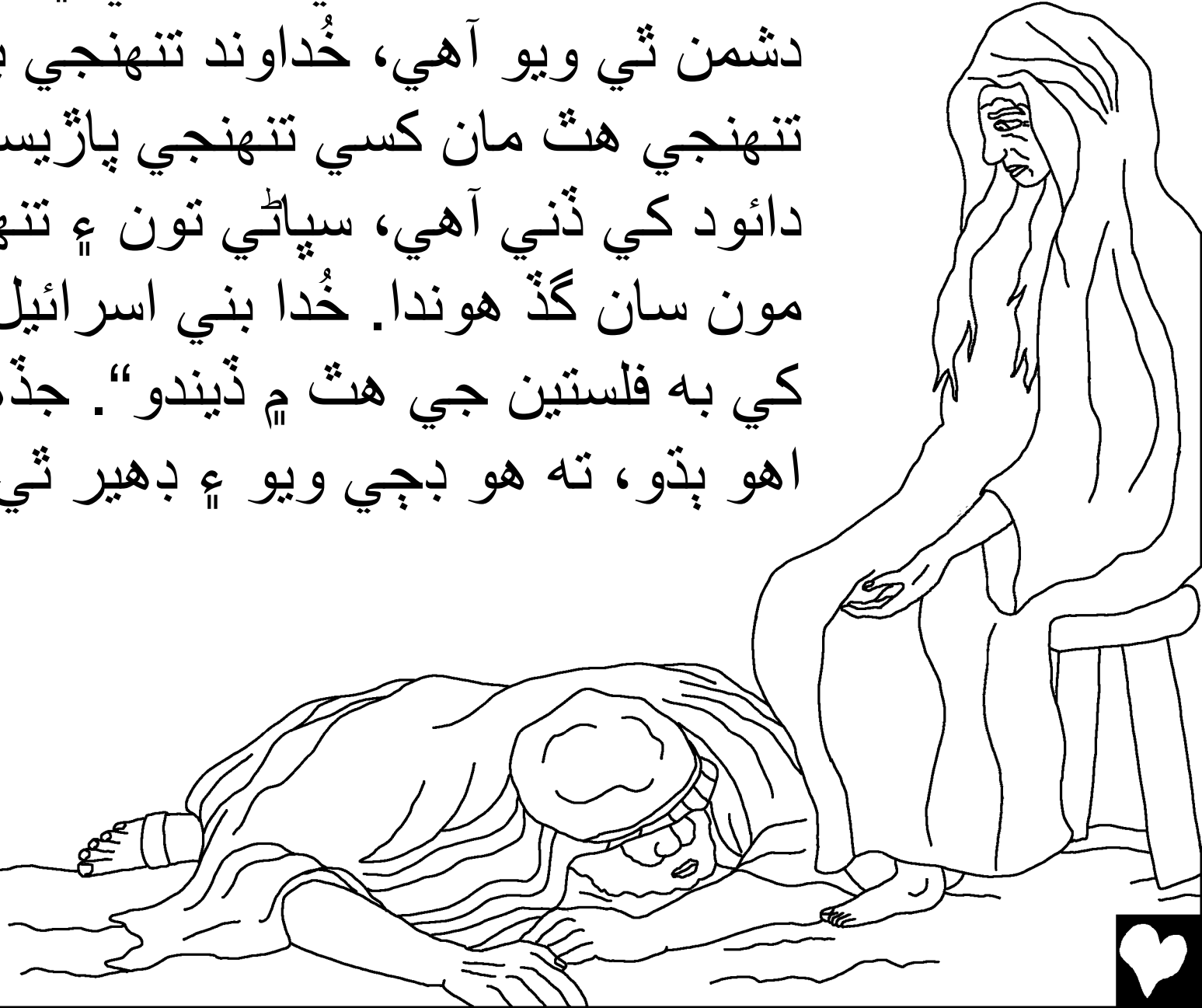
ان وقت تائين سموئيل مري چڪو
هو. اهو اهو نبي هو جنهن کي خدا
پهرين سائول کي مسح ڪرڻ لاءِ
ٻڌايو هو، پوءِ دائود کي جو اسرائيل
جو بادشاهه بڻيو. جڏهن فلسطين
اسرائيل تي حملو ڪيو، سائول
ڪجهه خوفناڪ ڪم ڪيا، جيڪي
خدا منع ڪري ٿو.

هن هڪ عورت کي حڪم ڏنو ته سموئيل کي مٿن جي جاء
کان سڏي. ان رات، سائول کي پيغام مليو.

"... خُدا توکان جدا ٿي ويو آهي ۽ تنهنجو
دشمن ٿي ويو آهي، خُداوند تنهنجي بادشاهت
تنهنجي هٿ مان کسي تنهنجي پاڙيسريءَ يعني
دائود کي ڏني آهي، سڀاڻي تون ۽ تنهنجا پٽ به
مون سان گڏ هوندا. خُدا بني اسرائيل جي فوج
کي به فلسطين جي هٿ ۾ ڏيندو." جڏهن سائول
اهو ٻڌو، ته هو ٻڄي ويو ۽ ٻهير ٿي ويو.

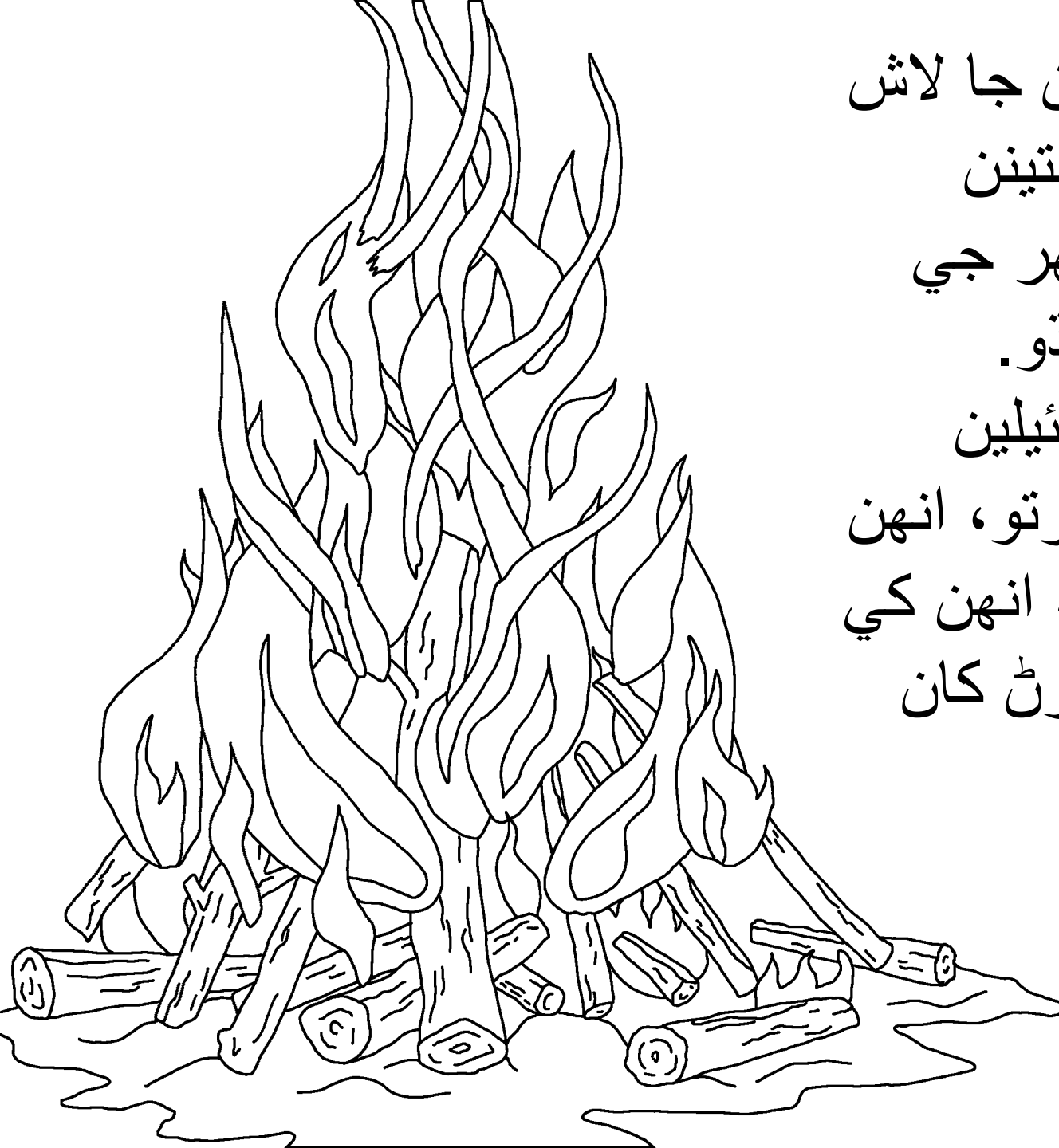

فلسطين بني اسرائيل سان جنگ
ڪئي، ۽ بني اسرائيل جا ماڻهو پڇي
ويا. فلسطين سائول جي پٽن کي قتل
ڪيو، جن ۾ دائود جو
سٺو دوست يونٽن
به شامل هو.

سائول تير اندازن پاران سخت
زخمي ٿي پيو. ۽ هن پنهنجي
هٿيار کٽندڙ کي چيو، "پنهنجي
تلوار کيو ۽ مون کي هٿي
چٽيو، متان اهي بدڪار ماڻهو
اچن ۽ مون کي مارڻ ۽ مون
جي رسوائِي به ڪن." پر هن
جي هٿيار کٽڻ وارن اهو نه
ڪيو، ڇاڪاڻ ته هو تمام
گهڻو ڊڄي ويو هو. سو،
سائول هڪڙي تلوار ورتي ۽
ان تي ڪري پيو.

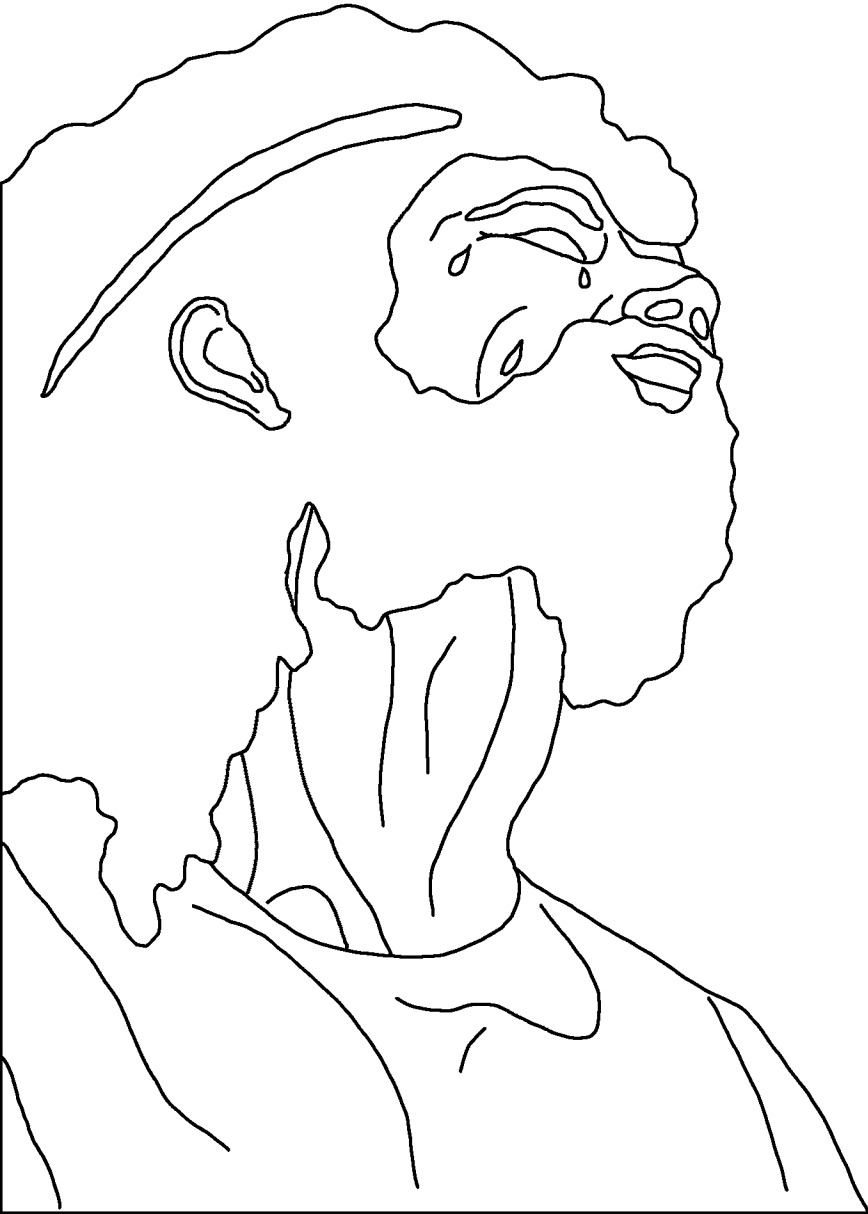

سائول ۽ سندس پٽن جا لاش
ڳولڻ کان پوءِ، فلسطين
قابض اسرائيلي شهر جي
پت تي لاشن کي ٻڌو.
ڪجهه بهادر اسرائيلين
لاش کي بچائي ورتو، انهن
کي گهر وٺي ويا ۽ انهن کي
اسرائيل ۾ دفن ڪرڻ کان
اڳ ساڙي ڇڏيو.

جڏهن دائود خوفناڪ خبر
ٻڌي، هن ماتم ڪيو ۽ روئي
چڏيو ۽ شام تائين روزو
رڪيو سائول لاءِ، سندس پٽ
يونٿن لاءِ، ۽ خداوند جي
ماڻهن لاءِ، ڇاڪاڻ ته اهي
تلوار سان مارجي ويا هئا.

جيتوڻيڪ سائول دائود کي مارڻ جي
ڪوشش ڪئي هئي، دائود سائول کي
آخر تائين خدا جي مسح ڪيل طور
عزت ڏني. هاڻي خدا دائود کي عزت
ڏني، کيس سائول جي جاء تي
بادشاهه بڻايو.

دائود بادشاهه (حصواول)

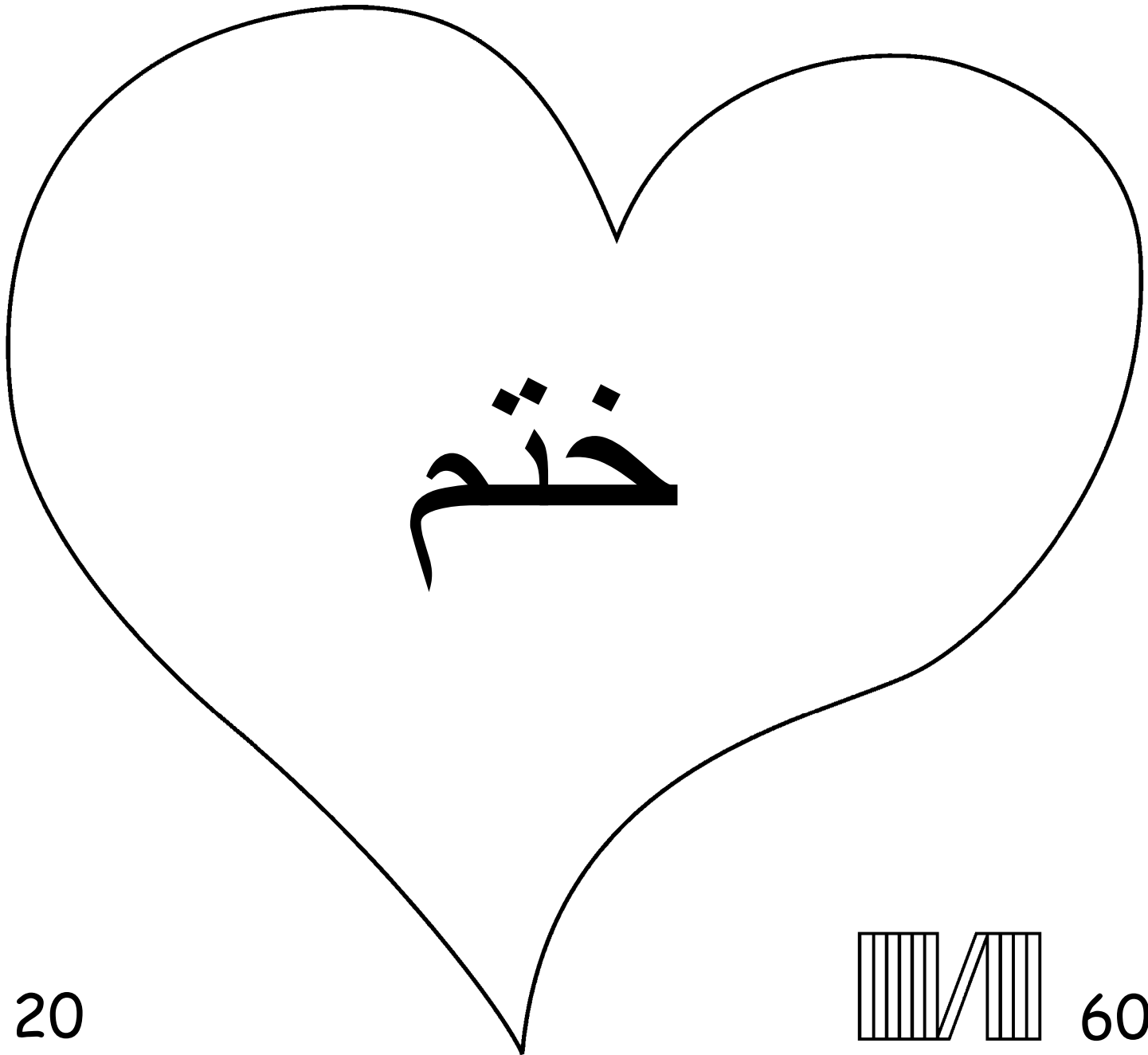
خُدا کان هڪ ڪهاڻي ۾ لفظ، بائبل، مليو آهي

1 سموئيل ۲۴ - ۳۱، ۲ سموئيل ۱ - ۲.

"تنهنجي ڪلام جو مطالعو سوجھرو ٿوڏئي."

زبور 119: 130

20

60

هيءَ ڪهاڻي اسان جي عجيب خدا جي باري ۾ اسان کي
سيڪاريندي آهي جهين اسانکي پيدا ڪيو اهو چاهي ٿو ته کيس اسان ڄاڻون.

خدا ڄاڻي ٿو ته اسان تمام خراب ڪم ڪيا آهن جهين ڪي اهو گناهه چئي رهيو آهي ۽
گناهه جو اجر موت آهي، پر خدا اسان سان تمام گهڻو پيار ڪندو آهي تنهن ڪري هن
پنهجي واحد پٽ (يسوع مسيح) کي موڪليو ته اسان جي گناهن جي سزا سهي ۽ پنهنجي
جان کي صليب تي قربان ڪري ان کان پوءِ يسوع مسيح مٿن مان جيئرو ٿيو ۽ آسمان
ڏانهن هليو ويو جيڪڏهن توهان يسوع مسيح تي ايمان آڻيو ٿا ۽ انهي کان پنهنجن گناهن
جي معافي طلب ڪريو. ته هو توهان کي معاف ڪندو اوهي توهان وٽ ايندا ۽ توهان
جي اندر گڏ رهندا ۽ توهان هميشه لاءِ ساڻس زندهه رهندا.

جيڪڏهن توهان ايمان آندو ته اها سچائي آهي ته خدا کي ٻڌايو.
پيارا يسوع مسيح مان ايمان آڻيان ٿو ته توهان خدا آهيو ۽ منهنجي ڪري انسان بڻيو ۽
منهنجي گناهن لاءِ مري ويو ۽ هاڻي تون جيئرو آهين. منهنجي زندگي ۾ اچو ۽ منهنجا
گناهه معاف فرمايو تنهن ڪري مان اڄ کان ئي نئين زندگي حاصل ڪري هميشه
توهان سان گڏ رهان مون کي مدد ڏي ته مان توهان جي فرمانبرداري
ڪري سگهان ٿو توهان جو پٽ، ڌيءُ ٿي سگهان. آمين.

بائبل پڙهو ۽ هر روز خدا ساڻ ڳالهايو.

